

[Ahlmann-Ohlsen]

For så vidt angår det internationale samarbejde er det af afgørende betydning for Det Konservative Folkeparti, at vi diskuterer miljøproblemerne i alle former for internationale forsamlinger.

Miljøministerens glimrende indsats i Nordisk Råd vedrørende miljøproblemerne er et tegn på øget dialog, og vi har da også bemærket hr. Anker Jørgensens interesse for dem; det er da fint. Miljøudvalgets rejse til DDR og Polen senere på sommeren er også et godt tegn på, at der østover er en gryende forståelse for, at grænseoverskridende forurening skal løses hånd i hånd med andre.

Danmark deltager som bekendt i mange forskellige initiativer til bekæmpelse af forureningen, og vi støtter samarbejdet i Nordisk Råd, EF og FN. Danmark har således med udgangspunkt i vandmiljøplanen anmodet EF om initiativer til begrænsning af vandområdernes belastning med næringsalte. Vi har allerede tilsluttet os Helsingforskonventionen og Østersø-Pariskonventionen om udledning fra land. Og sådan kunne vi blive ved.

Vi støtter fuldt ud disse initiativer og mener, at Danmark skal arbejde aktivt for nye initiativer til bekæmpelse af den grænseoverskridende forurening.

Vi støtter også Brundtland-rapportens forslag om et internationalt retssystem, således at vi kan sanktionere princippet om, at forurenere betaler.

Og så vil vi godt foreslå, at den danske miljøindsats nu fortsættes uden hadske udfald mod landmænd, industri og kommuner. Vi finder, at råberiet i forbindelse med dansk miljøpolitik skal og bør erstattes af det ganske vist noget mere kedelige, men nødvendige lange, seje træk, der skaber resultater.

#### **Margrete Auken (SF):**

Forleden spurgte jeg en af mine nordiske kolleger, om han troede, vi ville nå det i det ræs, vi er i mellem nedbrydningen af naturen og så det, vi gør for at afværge den. Miljøkatastroferne ramler i øjeblikket ind over os med stadig kortere mellemrum. Hver for sig er de en ulykke, og tilsammen er de et skræmmende udtryk for, at naturen er ved at bryde sammen under vores kulturs hensynsløse omgang med det, der dog er selve vores livsgrundlag.

I de 16 år, hvor jeg har haft lejlighed til at følge miljødebatten, er den godt nok blevet omfattende, og den er blevet kvalificeret på mange niveauer, men virkninger af den i naturen er det knap muligt at få øje på. Nedbrydningen går altså raskere end vores forebyggelse og genopretning. Det er, som om vi skal have sejre, store sejre, nærmest hver eneste dag, hvis vi skal have en chance for at overhale den dårlige udvikling.

Og alligevel kniber det stadig væk med forståelsen for situationens alvor, mildt sagt. Kortsigtede økonomiske hensyn overordnes gang på gang de langsigtede. Miljøet er stadig væk noget, vi først bagefter gør noget ved – hvis vi har råd. Først laver vi en produktion, stort set uden hensyn til miljøet, og derefter går vi i gang med reparationer, rensningsanlæg, og hvad ved jeg.

Så længe den tankegang er rådende, er det helt sikkert, at miljøet taber, for hverken rige eller fattige lande har råd til det med miljøet. Beviserne herpå er utallige og groteske, men ikke desto mindre ikke til at komme udenom. Gør vi det først, når vi har råd, sker det aldrig, og i hvert fald bliver det under alle omstændigheder dyrere og dyrere. Ministeren gør selv opmærksom på det, også i de kønne hensigtserklæringer, som jeg selvfølgelig er meget glad for. Jeg synes bare, at også ministerens oplæg – og det er ikke en bebrejdelse, for det gælder jo stort set hele vejen rundt – er præget af, at vi renser bagefter, at vi laver de og de tiltag bagefter.

Det er ikke alene en uøkologisk, men også en uøkonomisk måde at gøre det på.

Da jeg stillede det førmtalte spørgsmål, fik jeg til almindelig opmuntring svaret: Ja, vi når det, fordi det er os, der slås for miljøet, som trods alt har det lange perspektiv på vores side. Den folkelige opbakning vokser, og det er selvfølgelig meget vigtigt, at det er sådan. Derfor forstår jeg heller ikke bebrejdelse f.eks. mod medierne, for havde vi ikke de måder at komme ud på, havde vi heller ikke chancen for at komme med forholdsvis gennemgribende tiltag, og de er der jo også i reparationsenden af det. Jeg mener, at meget af det, ministeren har foreslået, er gennemgribende og dyre forslag, som det er påkrævet at vi har en folkelig forståelse for, for at de kan komme igennem, og jeg vil sige tak til medierne for, at de er med til at skabe denne folkelige forståelse.